

UOHSX00FBB9A

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0135/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-34319/2021/161/HBa

Brno 29. 10. 2021

V řízení o rozkladu ze dne 27. 8. 2021 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Česká republika - Hasičský záchranný sbor hlavního města Prahy**, IČO 70886288, se sídlem Sokolská 1595/62, 120 00 Praha, ve správním řízení zastoupena společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. 8. 2021, sp. zn. ÚOHS-S0240/2021/VZ, č. j. ÚOHS-27410/2021/500/Alv,

vydanému ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) a přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti se smlouvou, jejímž předmětem je spolupráce při poskytování služeb pultu centralizované ochrany a zajištění přenosu signálů z objektů připojovaných na pult centralizované ochrany za účelem zajišťování reakce výkonných složek obviněného, uzavřenou dne 19. 8. 2019 mezi zadavatelem a společností PATROL group s.r.o., IČO 46981233, se sídlem Romana Havelky 4957/5b, 586 01 Jihlava,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 a § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona **rozhodl** takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. 8. 2021, sp. zn. ÚOHS-S0240/2021/VZ, č. j. ÚOHS-27410/2021/500/Alv

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, zahájil příkazem ze dne 22. 6. 2021, č. j. ÚOHS-20908/2021/510/MKo řízení o přestupku se zadavatelem Česká republika - Hasičský záchranný sbor hlavního města Prahy, IČO 70886288, se sídlem Sokolská 1595/62, 120 00 Praha (dále též „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“ nebo „**HZS**“). Příkaz byl obviněnému doručen dne 23. 6. 2021, čímž bylo přestupkové řízení zahájeno z moci úřední podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**správní řád**“) a § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též „**přestupkový zákon**“).
2. Dle vydaného příkazu, proti němuž zadavatel podal řádně a včas odpor, postup zadavatele naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona – skutek spočívající v zadání koncese mimo zadávací řízení, a přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona – skutek spočívající v opožděném zaslání vyjádření k návrhu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 100 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 12. 8. 2021 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0240/2021/VZ, č. j. ÚOHS-27410/2021/500/Alv (dále též „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 zákona ve spojení s § 176 odst. 1 zákona, když dne 19. 8. 2019 uzavřel smlouvu na koncesi (dále též „**koncesní smlouva**“), jejímž předmětem je spolupráce při poskytování služeb pultu centralizované ochrany (dále též „**PCO**“) a zajištění přenosu signálů z objektů připojovaných na PCO za účelem zajišťování reakce výkonných složek obviněného, se společností PATROL group s.r.o., IČO 46981233, se sídlem Romana Havelky 4957/5b, 586 01 Jihlava (dále též „**společnost Patrol**“) mimo zadávací řízení, a tedy předmětnou koncesi nezadal v koncesním řízení nebo v jiném v úvahu připadajícím druhu

zadávacího řízení podle § 55 zákona, ačkoliv se jednalo o koncesi, jejíž předpokládaná hodnota je vyšší než 20 000 000 Kč bez DPH, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatele.

4. Své rozhodnutí ve výroku I odůvodnil Úřad tak, že se jedná o obdobnou situaci řešenou v rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 9. 6. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0078/2021/VZ, č. j. ÚOHS-18769/2021/161/ZSř, dle kterého služby zadavatele poskytované přímo zákazníkům a spočívající v trvalém střežení systému elektrické požární signalizace napojeného objektu představují určitou poddodávku pro společnost Patrol ze strany obviněného a lze na ně pohlížet jako na služby poskytnuté obviněným dodavateli pro plnění koncese ve smyslu § 175 odst. 3 písm. f) zákona, které musí obviněný do výpočtu předpokládané hodnoty koncese obligatorně zahrnout.
5. Výrokem II Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 254 odst. 6 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0352/2019/VZ ve věci návrhu ze dne 17. 9. 2019 na uložení zákazu plnění smlouvy nedoručil své vyjádření k návrhu navrhovatele ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu, tedy nejpozději do 27. 9. 2019, ale učinil tak až dne 4. 10. 2019, a v důsledku toho ani nesdělil důvody, pro něž při uzavírání výše uvedené smlouvy nepostupoval v zadávacím řízení.
6. Ve výroku III napadeného rozhodnutí uložil Úřad obviněnému dle § 268 odst. 3 písm. a) zákona za zjištěné přestupky pokutu ve výši 100 000 Kč. Ve výroku IV napadeného rozhodnutí uložil Úřad obviněnému uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

III. Rozklad zadavatele

7. Napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno 12. 8. 2021 a zadavatel proti němu podal dne 27. 8. 2021 rozklad datovaný téhož dne. Rozklad je včasný.
8. K výroku I napadeného rozhodnutí obviněný namítá nesprávné posouzení věci. Úřad do výpočtu předpokládané hodnoty koncese podle § 175 zákona nesprávně zahrnul i odměnu za služby poskytované přímo zadavatelem, kterou vybraný dodavatel ve prospěch zadavatele pouze přeúčtovává. Stalo se tak s odkazem na předchozí rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 9. 6. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0078/2021/VZ, č. j. ÚOHS-18769/2021/161/ZSř. Takový závěr je nesprávný, zcela zkresluje skutkové okolnosti případu a zároveň nepřipustně rozšiřuje definici předpokládané hodnoty koncese v § 175 zákona.
9. K tomu zadavatel uvádí, že dle čl. VI bodu I koncesní smlouvy byla společnost Patrol oprávněna se zákazníky uzavírat v zastoupení zadavatele smlouvy, v nichž byla sjednána jednak odměna společnosti Patrol za napojení střeženého systému elektrické požární signalizace objektu do PCO provozovaných společností Patrol (dále též „**služby PCO**“) ve výši 400 Kč měsíčně, jednak v zastoupení za zadavatele i částka nákladů HZS za služby HZS poskytované přímo zákazníkům a spočívající v trvalém střežení systému elektrické požární signalizace napojeného objektu (dále též „**služby HZS**“), jejíž výše měla být stanovena dle interních aktů, zde ve výši 3 135 Kč. Druhá jmenovaná částka měla být fakturována pouze v zastoupení zadavatele, bez nároku na provizi ze strany společnosti Patrol. Na základě koncesní smlouvy měl vznikat smluvní vztah přímo mezi zadavatelem a zákazníky, na jehož základě zadavatel poskytoval služby požárního dozoru včetně výjezdů, a to přímo zákazníkovi.

10. Koncesní smlouva je tak dle zadavatele svou povahou dohodou o tom, že společnost Patrol bude uzavírat smlouvy se zákazníky, které představují smlouvy o plnění třetí osoby ve smyslu § 1769 věty druhé zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále též „**občanský zákoník**“). Služby, které společnost Patrol v zastoupení zadavatele fakturovala, smí podle příslušných právních předpisů poskytovat pouze zadavatel. Společnost Patrol takové služby není oprávněna poskytovat, což vyplývá nejen ze zákonné úpravy, ale i z normativních aktů vydávaných Generálním ředitelstvím Hasičského záchranného sboru České republiky (dále též „**GŘ HZS ČR**“). Služby HZS tak nejsou a nemůžou být poskytovány společností Patrol a toto skutkové zjištění Úřadu založené na „fakticitě“ je nesprávné.
11. Částka 3 135 Kč je tedy dle zadavatele úplatou hrazenou zákazníky zadavateli. I z definice koncese dle § 174 zákona je patrné, že jejím předmětem jsou služby poskytované dodavatelem přímo zadavateli, nebo v zájmu zadavatele třetím osobám. Pojmově se tedy nejedná o služby poskytované třetím osobám přímo zadavatelem. V případě odměny za služby zadavatele nejsou naplněny definiční znaky příjmu koncesionáře dle § 175 zákona a nelze je do něj zahrnovat.
12. Obviněný dále namítá, že výklad předestřený Úřadem v napadeném rozhodnutí nemá oporu ani v platné právní úpravě § 175 odst. 3 písm. f) zákona ani v eurokonformním výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU, o udělování koncesí (dále jen „**koncesní směrnice**“). Obviněný dále poukazuje, že Úřadem použitá definice obratu odporuje daňovým a účetním předpisům. Obviněný k tomu vysvětluje, že služby poskytované zadavatelem měly být vybraným dodavatelem jménem zadavatele také účtovány, a to na základě mandátního vztahu mezi vybraným dodavatelem a zadavatelem, načež nemohly být v rámci účetnictví vybraného dodavatele účtovány výsledkově, ale jen rozvahově na účty zúčtovacích vztahů. Z pohledu zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o účetnictví**“) tedy platby za služby poskytované zadavatelem nemohly být výnosem ani obratem vybraného dodavatele, neboť nevyplývají z jeho aktivní činnosti a jsou účtovány toliko rozvahově na účty zúčtovacích vztahů.
13. Zadavatel je tedy přesvědčen, že pokud ve vztahu k platbám za služby HZS není pojmově naplněna definice obratu koncesionáře dle § 175 odst. 1 zákona, nemůže být příslušná finanční hodnota zahrnuta do předpokládané hodnoty koncese, ani kdyby se formálně dala podřadit pod § 175 odst. 3 písm. f) zákona. Nesprávnost a neudržitelnost konstrukce, v rámci které Úřad zahrnuje do předpokládané hodnoty koncese platby za služby zadavatele, demonstruje zadavatel na účelu § 175 odst. 3 písm. f) zákona. Toto ustanovení se má dle zadavatele vztahovat na případy, kdy část plnění, které je nezbytné pro realizaci veřejné zakázky, pořídí přímo zadavatel a následně je pro plnění veřejné zakázky poskytne dodavateli, v důsledku čehož se koncesionář vyhne vynaložení nákladů na jejich úplatné pořízení. V takovém případě má smysl zahrnovat finanční ocenění takové úspory do obratu koncesionáře.
14. Zadavatel své námitky proti této části napadeného rozhodnutí uzavírá tím, že služby HZS nejsou nezbytné pro zajištění připojení zákazníka na PCO zadavatele. Služby Patrol lze technicky vzato poskytovat zcela nezávisle na službách HZS. Služby HZS tak představují služby, které na služby Patrol navazují. Úřad však věc nesprávně právně posoudil a zejména zcela nepřipustně vyložil ustanovení § 175 odst. 3 písm. f) zákona.

15. K výroku II. napadeného rozhodnutí obviněný namítá, že své vyjádření k návrhu zaslal Úřadu pouhých 7 dnů po uplynutí zákonné desetidenní lhůty, že jeho vyjádření bylo úplné a jeho prostřednictvím došlo ke splnění povinností dle § 254 odst. 6 zákona. Obviněný dále tvrdí, že nemůže být trestán za to, že se odmítá vyjádřit či přiznat, a že ustanovení § 254 odst. 6 zákona ve spojení s ustanovením § 268 odst. 1 písm. e) zákona odporuje čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Obviněný je nadto přesvědčen, že u Úřadem zjištěného přestupku nebyla naplněna jeho materiální stránka, neboť domněnku společenské škodlivosti podle § 270 odst. 1 zákona lze vyvrátit. Obviněný vysvětluje, že důvodem opožděného podání vyjádření k návrhu byl prostý omyl ohledně počátku běhu zákonné lhůty, nikoliv snaha přezkumné řízení jakkoliv komplikovat. S ohledem na okolnosti dané věci jsou tak dle názoru obviněného případně dány též důvody pro mimořádné snížení pokuty ve smyslu § 44 zákona o přestupcích na symbolickou částku 1 000 Kč.

Návrh rozkladu zadavatele

16. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil, popř. aby po zrušení napadeného rozhodnutí věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

IV. Řízení o rozkladu

17. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup dle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož právního předpisu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl podle § 98 odst. 1 přestupkového zákona přezkoumán soulad výroků napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále byla přezkoumána rovněž správnost napadeného rozhodnutí. S přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
19. Úřad rozhodl správně a v souladu s právními předpisy, pokud zadavatele uznal vinným z přestupků vymezených ve výroku I a II napadeného rozhodnutí, správně stanovil i výši pokuty. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč byl rozklad zamítnut a napadené rozhodnutí potvrzeno.

V. K námitkám rozkladu zadavatele

K výroku I napadeného rozhodnutí

20. V posuzované věci dle Úřadu zadavatel uzavřel dne 19. 8. 2019 se společností Patrol koncesní smlouvu: smlouvu o spolupráci, jejímž předmětem bylo vybudování a provoz PCO a poskytování služeb PCO zákazníkům. Tím zadavatel zadal koncesi na služby postupem mimo zadávací řízení podle § 55 zákona, aniž k tomu byly splněny zákonné předpoklady.
21. Z čl. I odst. 1 této smlouvy vyplývá, že provozní riziko spojené s braním užitků nese společnost Patrol. Společnosti Patrol není zaručena návratnost vynaložených investic. V čl. I bod 3 koncesní smlouvy se společnost Patrol zavazuje uživatelům umožnit připojení na PCO, monitorovat systém elektrické požární signalizace a provádět vyhodnocení poruchových

stavů, zatímco vyhodnocení poplachových stavů a požární zásah provádí HZS. Koncesní smlouva byla dle svého čl. IV uzavřena na pět let.

22. Z čl. VI odst. 1 koncesní smlouvy vyplývá, že společnost Patrol má právo uzavírat svým jménem smlouvy s uživateli objektů zapojených do PCO a ve smlouvách s uživateli má být sjednána platba dle ceníku HZS za služby HZS a odměna, která náleží společnosti Patrol za provoz služby PCO a je jejím příjmem. Z čl. VI odst. 3 koncesní smlouvy vyplývá, že společnost Patrol bude pro HZS přijímat peněžní částky od uživatelů dle odst. 1 tohoto článku, přičemž za tímto účelem je oprávněna účtovat uživatelům celou částku a částku představující náklady HZS bude na faktuře uvádět samostatně. Společnost Patrol bude částku pro HZS vyplácet na základě faktury HZS.
23. Společnost Patrol návazně na koncesní smlouvu samostatně uzavírala smlouvy s uživateli PCO, v nichž – dle vzorové smlouvy o podmínkách poskytování služby PCO HZS (viz bod 48 - 51 napadeného rozhodnutí) – rozlišovala platby za služby HZS a platby za služby PCO.
24. Otázkou, zda se jedná o koncesi a výpočtem její hodnoty, se Úřad zabýval v bodech 87 – 144 napadeného rozhodnutí. V bodu 106 správně uzavřel, že se v případě posuzované smlouvy jedná o smlouvu koncesní dle § 174 odst. 3 zákona, neboť jde o úplatnou smlouvu, na jejímž základě je společnost Patrol oprávněna poskytovat uživatelům konkrétní službu, přičemž protiplnění spočívá v právu této společnosti brát za poskytování služby užitky v podobě sjednané odměny, a současně zadavatel přenesl na společnost Patrol provozní riziko.
25. Ohledně výpočtu hodnoty koncese vychází Úřad ze závěrů obdobné, již pravomocně uzavřené věci sp. zn. ÚOHS-R0078/2021/VZ, viz rozhodnutí ze dne 9. 6. 2021, č. j. ÚOHS-18769/2021/161/ZSř. Podstatou úvah Úřadu je tak skutečnost, že služby HZS jsou integrálně provázány se službami PCO, jejichž prostřednictvím se dostávají ke koncovým uživatelům, přičemž obě tyto služby tvoří jeden funkční celek. Služby HZS jsou nezbytné pro poskytování služeb provozu PCO a do předpokládané hodnoty koncese je tak nutno zahrnout platby za obě tyto služby.
26. Při výpočtu předpokládané hodnoty koncese ve smyslu § 175 zákona Úřad vycházel jak z částky, kterou získává jako odměnu společnost Patrol, tak i z poplatku za služby poskytované HZS. Úřad uvažoval dobu plnění koncese 5 let a započítal předpokládanou inflaci. Uvedeným způsobem dospěl Úřad k závěru, že předpokládaná hodnota koncese činí 79 821 776,68 Kč, přičemž se jedná o hodnotu odpovídající krajní situaci minimální předpokládané hodnoty koncese. Jde tedy o částku vysoce přesahující limit 20 000 000 Kč pro koncesi malého rozsahu ve smyslu § 178 zákona.
27. Dle § 2 odst. 2 zákona je koncese na služby podle § 174 odst. 3 zákona veřejnou zakázkou, kterou je zadavatel povinen v souladu s § 2 odst. 3 zákona zadat v zadávacím řízení. Pokud tak obviněný neučinil, porušil pravidlo stanovené v § 2 odst. 3 ve spojení s § 176 odst. 1 zákona. S odkazovaným posouzením věci Úřadem se zcela ztotožňuji, a proto na něj v podrobnostech odkazuji.
28. Zadavatel v posuzované věci nečiní sporným, zda se o koncesní smlouvu jedná, nečiní sporným ani propočty Úřadu týkající se výpočtu objemu koncese. Sporné je posouzení toho, zda má být i platba za služby HZS ve výši 3 135 Kč ročně zahrnuta do výpočtu hodnoty koncese, s čímž

zadavatel nesouhlasí, neboť dle jeho názoru se jedná o přímý příjem zadavatele za služby poskytnuté uživateli přímo zadavatelem a společnost Patrol tento příjem jen přeúčtovává.

29. K vypořádání uvedených námitek odkazují nejprve na relevantní právní ustanovení.
30. Podle § 175 odst. 1 zákona se za předpokládanou hodnotu koncese považuje celkový obrat dodavatele bez DPH za dobu trvání koncese vyplývající z protiplnění za stavební práce a služby, jež jsou předmětem koncese, jakož i za dodávky, jež s těmito stavebními pracemi a službami souvisejí. Podle § 175 odst. 2 zákona stanoví zadavatel předpokládanou hodnotu koncese k okamžiku zahájení zadávacího řízení.
31. Podle § 175 odst. 3 zákona zadavatel stanoví předpokládanou hodnotu koncese metodou založenou na objektivních skutečnostech a blíže vymezenou v zadávací dokumentaci. Do předpokládané hodnoty koncese zadavatel zahrne zejména a) hodnotu případných opcí v jakékoli formě včetně prodloužení doby trvání koncese, b) příjem z plateb uhrazených uživateli předmětu koncese, c) platby nebo finanční výhody v jakékoli formě poskytnuté zadavatelem nebo jiným orgánem veřejné moci dodavateli, včetně náhrady za plnění závazku veřejné služby a veřejných investičních dotací, d) platby nebo hodnotu finanční výhody v jakékoli formě poskytnuté třetí stranou za plnění koncese, e) příjem z prodeje jakýchkoli aktiv, která jsou spojená s předmětem koncese, f) hodnotu všech dodávek, služeb nebo stavebních prací, které dodavateli pro plnění koncese poskytne zadavatel, nebo g) ceny nebo platby účastníkům zadávacího řízení.
32. Ustanovení § 175 odst. 1 zákona výslovně hovoří o tom, že se za předpokládanou hodnotu koncese považuje celkový obrat dodavatele bez DPH za dobu trvání koncese vyplývající z protiplnění za služby a stavební práce, které tvoří předmět koncese, a za související dodávky. Způsob výpočtu předpokládané hodnoty koncese dále specifikuje ustanovení § 175 odst. 3 zákona, které pod písm. f) výslovně uvádí, že do předpokládané hodnoty koncese je třeba obligatorně zahrnout též hodnotu všech dodávek, služeb nebo stavebních prací, které dodavateli pro plnění koncese poskytne zadavatel.
33. Spornou položku, z hlediska jejich započtení či nezapočtení do předpokládané hodnoty koncese, představují služby HZS. Dle obviněného se jedná o služby spočívající v poskytování dálkového požárního dozoru, které smí poskytovat pouze zadavatel (obviněný), a proto nemohou být předmětem koncese, v této souvislosti odkazuje zadavatel zejména na zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů. (dále též „**zákon o požární ochraně**“)
34. K námitkám obviněného uvádím, že skutečnost, že služby HZS smí a poskytuje konečným uživatelům přímo obviněný, není rozhodná pro posouzení nezbytnosti zahrnutí plateb za služby HZS do výpočtu předpokládané hodnoty koncese ve smyslu § 175 zákona.
35. Podstatný je v daném kontextu charakter poskytovaných služeb. Zadavatel je subjektem, který je výlučně oprávněn poskytovat požární ochranu. Zadavatel tak má na základě svého postavení na poskytování služeb požárního dozoru prakticky monopol, což ostatně sám konstatuje v bodu 30 svého rozkladu. Zadavatel v posuzované věci ke svým službám přidává služby komerční, které jsou nicméně založeny na jeho zákonném oprávnění. Podstatou a důvodem, proč zákazníci o služby PCO projevují zájem, jsou služby zadavatele. Jsou to totiž služby zadavatele, které jsou bezprostředně nezbytným plněním nutným ke splnění koncese. Bez

nich ztrácí připojení na PCO své opodstatnění. Oproti tomu připojení na PCO je právě tím prostředkem, bez něhož by zadavatel nemohl své nadstandardní služby „prodat“. Společnost Patrol tak fakticky obchoduje se službou zadavatele, která představuje gros jím nabízených služeb. To je ostatně zřejmé i z poměru hodnoty služby PCO ku hodnotě služby poskytované HZS.

36. Plnění, které poskytuje zadavatel a společnost Patrol, jsou zcela provázaným a nedílným celkem (jakkoliv je samozřejmě představitelná změna poskytovatele PCO), který představuje komercializované poskytování služeb zadavatele realizované prostřednictvím společnosti Patrol.
37. Hodnota plnění, které představuje koncesi, je tak nutně hodnotou nejen služeb PCO, které poskytuje společnost Patrol, ale i hodnotou služeb, které poskytuje zadavatel, tedy služeb HZS. Toto je ostatně funkční celek, který platí koncový uživatel služby.
38. V posuzované věci nelze přehlédnout ani dodavatelský řetězec, na jehož základě jsou konečným uživatelům služby HZS poskytovány. Zadavatel navíc neposkytuje tyto služby třetím osobám na základě samostatně uzavíraných smluv, nýbrž je poskytl vybranému dodavateli pro plnění koncese dle smlouvy o PCO. Služby HZS jsou následně de facto poskytovány a fakturovány konečným uživatelům na základě vzorových smluv vybraným dodavatelem. V uvedeném kontextu tak služby HZS představují určitou poddodávku vybranému dodavateli pro plnění smlouvy o PCO a lze na ně nahlížet jako na služby poskytnuté zadavatelem vybranému dodavateli pro plnění koncese ve smyslu § 175 odst. 3 písm. f) zákona, které musí zadavatel do výpočtu předpokládané hodnoty koncese obligatorně zahrnout, neboť vypovídají o celkovém objemu koncese. Fakt, že služby HZS nejsou skutečnou poddodávkou v tom smyslu, že by je společnost Patrol nabízela dále vlastním jménem koncovým zákazníkům, je pak dána pouze speciálním charakterem těchto služeb, které musí dle zákona o požární ochraně poskytovat pouze zadavatel. Na koncové zákazníky však dodavatelský řetězec působí právě tak, jako by jediným smluvním partnerem a dodavatelem služeb byla právě společnost Patrol a zadavatel byl jejím poddodavatelem, neboť je to společnost Patrol, která s koncovými zákazníky jedná, zajišťuje jejich připojení a veškerou administrativu, zatímco zadavatel poskytuje pouze služby HZS. Ačkoliv oním zákonným omezením „přeprodání“ služeb HZS zadavatel argumentuje ve svůj prospěch, jedná se spíše o argument svědčící ve výklad provedený Úřadem. Skutečnost, že se v daném případě jedná o specializované a svým charakterem ojedinělé plnění nemůže obhájit nezapočítání tohoto plnění do předpokládané hodnoty koncese, když by jakékoliv obdobné plnění zákonem neomezené do předpokládané hodnoty koncese započítáno bylo, neboť by bylo poskytováno společnosti Patrol jako poddodávka.
39. Ani skutečnost, že je vybraný dodavatel povinen platby za služby HZS zadavateli přeúčtovat a vyplatit, pak uvedený závěr nevyvrací, neboť se fakticky jedná o nákladovou položku na straně vybraného dodavatele, ať již poskytnutou zadavatelem či jinou osobou, kterou vybraný dodavatel potřebuje pro poskytnutí komplexní služby konečným zákazníkům. K tomu doplňuji, že služby HZS a služby provozu PCO jsou nerozlučně provázány, neboť svou funkci mohou plnit pouze jako celek. Jedná se tak o jednotné plnění, které nelze rozdělovat pro účely výpočtu předpokládané hodnoty koncese a k jejich rozdělení v posuzovaném případě dochází pouze v důsledku zákonného omezení „přeprodání“ služeb HZS na třetí osobu.

40. Obdobně komentářová literatura (Dvořák, D., Machurek, T., Novotný, P., Šebesta, M. a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 924) k výkladu § 175 odst. 3 písm. f) zákona uvádí: „*Předpokládaná hodnota koncese nemůže být snížena o plnění, která jsou nezbytná k její realizaci jen proto, že je pořídí samostatně zadavatel.*“ Námitky obviněného týkající se tvrzení, že služby HZS netvoří předmět koncese, proto odmítám souhrnně jako nedůvodné.
41. Obviněný dále namítá, že výklad Úřadu odporuje textu koncesní směrnice, neboť čl. 8 bod 2 koncesní směrnice považuje za hodnotu koncese celkový obrat koncesionáře bez DPH za dobu trvání koncese, odhadnutý veřejným zadavatelem nebo zadavatelem, jako protiplnění za stavební práce a služby, jež jsou předmětem koncese, jakož i za dodávky, jež s těmito stavebními pracemi a službami souvisejí. S tím dle zadavatele souvisí skutečnost, že obrat je pojem daný zákonem o účetnictví a nelze do něj započítat částky, které dodavatel získává jako mandatář zadavatele.
42. K námitce nesouladu s koncesní směrnicí uvádím, že článek 8 bod 2 koncesní směrnice, který zadavatel cituje, se překrývá s definicí, kterou užil zákonodárce v § 175 odst. 1 zákona, a jedná se o zcela obecné pravidlo, na něž však podobně jako v zákoně navazuje čl. 8 bod 3 koncesní směrnice. Ten obsahuje demonstrativní výčet položek, které lze do výpočtu předpokládané hodnoty koncese zahrnout. Čl. 8 bod 3 koncesní směrnice obsahuje pod písm. f), obdobně jako § 175 odst. 3 zákona, pravidlo, dle kterého zahrne zadavatel do předpokládané hodnoty koncese též hodnotu všech dodávek a služeb, které koncesionáři poskytne, pokud jsou tyto dodávky a služby nezbytné pro provedení příslušných stavebních prací či poskytnutí příslušných služeb.
43. Již výše jsem pak shledal, že služby HZS jsou integrálně provázány se službami provozu PCO, jejichž prostřednictvím se dostávají ke konečným uživatelům, přičemž obě tyto služby tvoří jeden funkční celek. Služby HZS jsou proto nezbytné pro poskytování služeb provozu PCO. V daném kontextu tak na služby HZS dopadá (z demonstrativního výčtu) čl. 8 bod 3 písm. f) koncesní směrnice a písm. b) téhož čl. koncesní směrnice se neuplatní.
44. Služby HZS vstupují do výpočtu předpokládané hodnoty, neboť se jedná de facto o nezbytné poddodávky [ve smyslu písm. f) koncesní směrnice]. Příslušnou námitku mám proto rovněž za nedůvodnou.
45. Vymezení obratu dle zákona o účetnictví není v daném kontextu rozhodné, neboť musí být upřednostněno závazné znění zákona, resp. směrnice. Ze zákona je patrné, že v § 175 odst. 1 zákonodárce vychází z celkového obratu dodavatele, nicméně již z odst. 3 tohoto ustanovení je zřejmé, že hodnota koncese má být stanovena jako součet hodnoty všech úplatných a bezúplatných transakcí, které souvisejí se službami, které jsou předmětem koncese. Z výčtu situací uvedených v § 175 odst. 3 zákona vyplývá, že do hodnoty koncese je nutno zahrnout zejména příjem z plateb uhrazených uživateli předmětu koncese, platby a jakékoli finanční výhody poskytnuté zadavatelem či třetí stranou, příjem z prodeje jakýchkoliv aktiv, hodnotu všech dodávek, služeb a stavebních prací poskytnutých zadavatelem atd. Z charakteru tohoto ustanovení je tak patrná snaha zákonodárce (evropského i národního) postihnout všechny možné druhy plateb a plnění, které se mohou ke koncesi vztahovat a které mají být v jejím rámci naceněny tak, aby byla vystižena podstata koncese a její skutečná hodnota (poukázat lze například na četné použití formulace „v jakékoliv formě“). Příkladem výčtu, která je zcela

jasně uvozena slovem „zejména“, nasvědčuje rovněž tomu, že si zákonodárce byl vědom kontrastu šedé teorie a zeleného stromu života a ponechal aplikujícím orgánům prostor k tomu, aby bylo možno řešit jednotlivé koncese individuálně i mimo výčet ustanovení § 175 odst. 3 zákona.

46. To, jakým způsobem je o pohybu plateb účtováno v účetnictví dodavatele či zadavatele, není rozhodné pro stanovení hodnoty koncese. Způsob účtování je technická záležitost, která by se měla v ideálním případě řídit tím, jak jsou transakce nastaveny smluvně. V posuzované věci je zřejmé, že zadavatel nemá s koncovým uživatelem uzavřenu žádnou smlouvu, smlouva s koncovými uživateli není uzavírána v žádné své části jménem zadavatele a na jeho účet; deklarace o peněžních tocích uvedená ve smlouvě s koncovým uživatelem na tom nic nemění. Vůči koncovému uživateli vystupuje jediný smluvní partner, kterým je společnost Patrol, a této společnosti jsou rovněž ze strany koncového uživatele hrazeny platby za obě poskytované služby. Je to tedy společnost Patrol, která vůči uživatelům zastřešuje i inkasuje veškeré platby za služby PCO i HZS, a je interní záležitostí zadavatele a společnosti Patrol dané jejich smlouvou o spolupráci, jak jsou mezi nimi následně příjmy za poskytované služby přefakturovány a vypláceny. Existenci mandátního vztahu, který tvrdí v rozkladu zadavatel, smluvně nic nenasvědčuje.
47. Hodnotu služby HZS je třeba do předpokládané hodnoty koncese započítávat na základě zákona, na což nemá vliv to, zda Úřad dle názoru zadavatele pracuje či nepracuje korektně s pojmem „obrat“.
48. Ustanovení § 175 zákona navíc nelze vykládat tak, že odst. 1 tohoto ustanovení představuje generální klauzuli, při jejímž nenaplnění není možné platby či hodnoty do předpokládané hodnoty koncese započítat, byť by splňovaly podmínky některého z písmen § 175 odst. 3 zákona. Takový výklad by odporoval účelu předmětných ustanovení, a některé položky jasně splňující podmínky § 175 odst. 3 zákona by nemohly být do předpokládané hodnoty koncese zahrnuty vůbec. Takový výklad by současně odporoval principu racionálního zákonodárce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2004, č. j. 1 As 9/2003-90). Lze tedy uzavřít, že skutečnost, že určitá platba nevstupuje do obratu dodavatele, potažmo nenaplnuje doslovně definici uvedenou v § 175 odst. 1 zákona, neznamená, že nemůže být zahrnuta do předpokládané hodnoty koncese v souladu s § 175 odst. 3 zákona. V této otázce lze rovněž odkázat na závěry rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 17. 9. 2021 sp. zn. ÚOHS-R0120/2021/VZ, č. j. ÚOHS-31097/2021/161/TMi.
49. K výše uvedenému shrnuji, že jsem žádnou z rozkladových námitek obviněného proti výroku I napadeného rozhodnutí neshledal důvodnou a závěr Úřadu o spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona mám za správný a učiněný v souladu se zákonem.

K výroku II napadeného rozhodnutí

50. Obviněný v rozkladu nesouhlasí ani s výrokem II napadeného rozhodnutí, v němž Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že v rozporu s § 254 odst. 6 zákona nedoručil Úřadu ve lhůtě 10 dnů od doručení návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy o PCO své vyjádření k návrhu.
51. Obviněný k tomu namítá, že své povinnosti podle § 254 odst. 6 zákona v plném rozsahu splnil, a to pouhých 7 dnů po uplynutí zákonné lhůty, neboť vycházel z nesprávné interpretace

zákona a počátku běhu zákonné lhůty pro podání vyjádření k návrhu. Obviněný je přesvědčen, že za daných okolností lze domněnku společenské škodlivosti podle § 270 odst. 1 zákona vyvrátit a že nemůže být za odmítnutí vyjádření či přiznání v řízení o návrhu, které rovněž vykazuje znaky deliktního řízení, trestán, načež konstrukce ustanovení § 254 odst. 6 zákona ve spojení s § 268 odst. 1 písm. e) zákona odporuje čl. 37 odst. 1 Listiny.

52. K posouzení zákonnosti výroku II napadeného rozhodnutí poukazují nejprve na relevantní zákonnou úpravu. Podle § 254 odst. 5 zákona zadavatel do 10 dnů od doručení návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy doručí Úřadu všechny dokumenty obsahující zadávací podmínky a dokumentaci o zadávacím řízení. Pokud nepostupuje v zadávacím řízení nebo postupuje v zadávacím řízení, které nevyžaduje pro zahájení uveřejnění oznámení nebo výzvy, sdělí Úřadu ve stejné lhůtě důvody pro takový postup.
53. Podle § 254 odst. 6 zákona zadavatel ve lhůtě dle § 254 odst. 5 zákona doručí rovněž své vyjádření k návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy. Pokud zadavatel hodlá prokazovat existenci důvodů hodných zvláštního zřetele podle § 264 odst. 3 nebo 4 zákona, musí být součástí tohoto vyjádření rovněž tvrzení a návrhy důkazních prostředků k jejich prokázání týkající se těchto důvodů; tato tvrzení a návrhy důkazních prostředků nelze po uplynutí lhůty podle § 254 odst. 5 zákona dále rozšiřovat nebo měnit.
54. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1 zákona. Podle § 268 odst. 2 písm. e) zákona se za přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona uloží pokuta do 1 000 000 Kč.
55. Z citované právní úpravy vyplývá, že zákon stanoví zadavateli výslovnou povinnost doručit Úřadu ve stanovené lhůtě 10 dnů od doručení návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy své vyjádření k návrhu. Jakékoliv překročení označené lhůty 10 dnů, byť o jediný den, je proto nutno interpretovat jako porušení ustanovení § 254 odst. 5 a 6 zákona, které naplňuje skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
56. Na to navazuje konstrukce ustanovení § 270 odst. 1 zákona, dle kterého platí domněnka, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle zákona, je společensky škodlivý. Došlo-li k naplnění skutkové podstaty přestupku a nejsou-li přítomny specifické okolnosti, které svědčí o absenci společenské škodlivosti vytýkaného postupu, platí, že jde o přestupek.
57. Ke skutkovým okolnostem v nyní řešené věci poukazují, že není sporné, že obviněný doručil Úřadu své vyjádření k návrhu dne 4. 10. 2019, tj. sedmý den po uplynutí zákonné desetidenní lhůty, která skončila dne 27. 9. 2019. Z uvedeného stavu věci tedy jednoznačně vyplývá, že obviněný nesplnil svoji povinnost ve smyslu § 254 odst. 6 zákona doručit vyjádření k návrhu ve stanovené lhůtě, čímž naplnil formální znaky skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
58. Skutečnost, kterou uvádí obviněný, tj. že k prodlení na jeho straně došlo pouze o 7 dnů, tedy nikoliv v markantním rozsahu, pak nikterak nevyvrací závěr Úřadu, že k porušení zákona skutečně došlo. Pokud jde o naplnění materiální stránky přestupku, zde je třeba primárně vycházet z domněnky formulované v § 270 odst. 1 zákona, jejímž prostřednictvím zákonodárce výslovně předjímá, že nedoručení vyjádření k návrhu v zákonné desetidenní lhůtě je společensky škodlivé. Samotný počet dnů prodlení s předložením vyjádření a podkladů

nemůže mít na naplnění materiální stránky vliv, neboť by nebylo možno stanovit hranici, kdy je již materiální stránka přestupku naplněna a kdy nikoliv. Lhůta je dána zákonem v pevné výši a každé její překročení materiální stránku přestupku naplňuje.

59. S naplněním materiální stránky přestupku se Úřad vypořádal v bodě 154 odůvodnění napadeného rozhodnutí a se zde uvedeným posouzením věci se zcela ztotožňují. V daném případě nejsou dány výjimečné okolnosti, které by konkrétní společenskou škodlivost (nyní řešeného přestupku) snižovaly pod hranici typové společenské škodlivosti přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2015, č. j. 7 As 63/2015-29), v důsledku čehož by domněnka dle § 270 odst. 1 zákona (která navazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012-28) byla vyvrácena.
60. Jakkoliv společenská škodlivost jednání zadavatele není vysoká, odpovídá tomu, že taková není ani typová škodlivost tohoto druhu přestupku. Zde především v důsledku pochybení obviněného došlo k zákonem nepředvídanému zdržení správního řízení vedeného k návrhu navrhovatele, neboť vyjádření k návrhu bylo významné pro další průběh tohoto správního řízení. S námitkou obviněného, že nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku, se proto neztotožňují.
61. Ohledně námitky, že obviněný nemůže být nucen k podání vyjádření či k přiznání, neboť řízení o uložení zákazu plnění smlouvy je svým způsobem řízením sankčním, uvádím následující: Řízení o návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy není řízením sankčním, a to přestože jeho výstup může do poměrů zadavatele negativně zasáhnout. Podání vyjádření k návrhu v souladu s § 254 odst. 6 zákona patří k výslovným povinnostem zadavatele v řízení o návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy, jejímž prostřednictvím je dosahováno účelu tohoto řízení, neboť za situace, kdy zadavatel uzavře smlouvu, aniž by předtím postupoval v zadávacím řízení, jen on zná důvody, pro které by případně jeho postup mohl být posouzen jako souladný se zákonem. Za daných okolností tak nelze hovořit o nucení k sebeobvinění, vyjádření je prostředkem, kterým zadavatel svůj postup vysvětluje a odůvodňuje. Navíc platí, že zadavatel splní svou povinnost předložením vyjádření, aniž by byl jakkoliv hodnocen jeho konkrétní obsah. Zadavatel tak není žádným způsobem „nucen“, aby sděloval informace, které by mu mohly dle jeho názoru přitížit.
62. Rovněž je třeba akcentovat, že Úřad je v souladu s § 2 odst. 1 správního řádu povinen postupovat v souladu se zákonem a dalšími právními předpisy, přičemž tvrzený rozpor zákonné konstrukce § 254 odst. 6 zákona ve spojení s ustanovením § 268 odst. 1 písm. e) zákona, která dle názoru Úřadu sleduje legitimní účel spočívající v zamezení průtahů ve správním řízení, s článkem 37 Listiny neshledávám.
63. K námitce, že tvrzená nízká společenská škodlivost zjištěného přestupku dle výroku II napadeného rozhodnutí by se měla výrazně projevit na výši uložené pokuty, poukazují, že pokuta dle výroku III napadeného rozhodnutí byla obviněnému v souladu s principem absorpce uložena zejména za přestupek dle výroku I napadeného rozhodnutí, přičemž spáchání přestupku dle výroku II. napadeného rozhodnutí zohlednil Úřad toliko jako přitěžující okolnost (srov. bod 165 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
64. Námitky obviněného proti výroku II napadeného rozhodnutí jsem proto rovněž shledal jako nedůvodné.

K zákonnosti napadeného rozhodnutí

65. Napadené rozhodnutí jsem přezkoumal z hlediska zákonnosti, načež sděluji, že jsem dospěl k závěru, že Úřad rozhodl zcela v souladu se zákonem, správním řádem, zákonem o přestupcích a dalšími právními předpisy. K zákonnosti napadeného rozhodnutí konstatuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí zjistil takový skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na zjištěný skutkový stav aplikoval relevantní ustanovení zákona, která interpretoval ve světle příslušné judikatury.
66. Úřad řádně označil všechny podklady, z nichž při vydání napadeného rozhodnutí vycházel, načež uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) a e) zákona. Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí mám za logické, srozumitelné a plně přezkoumatelné. Současně konstatuji, že jsem nezjistil procesní vadu, která by měla za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
67. Zadavatel se dopustil přestupku, který je mu kladen za vinu. Současně konstatuji, že jsem z hlediska zákonnosti přezkoumal též výroky III a IV napadeného rozhodnutí, které na výroky I a II napadeného rozhodnutí o spáchání zjištěných přestupků navazují, načež jsem je shledal rovněž v souladu se zákonem, správním řádem, zákonem o přestupcích a dalšími právními předpisy.
68. K výroku III napadeného rozhodnutí doplňuji, že Úřad postupoval zcela v souladu se zákonem a zákonem o přestupcích, když po zohlednění povahy a závažnosti zjištěných přestupků, jakož i přitěžujících a polehčujících okolností, přistoupil s ohledem na zásadu absorpce k uložení úhrnného trestu. Výslednou vyšší pokutu mám za přiměřenou a odpovídající okolnostem dané věci.
69. Tato pokuta ob stojí i při zohlednění sankce uložené rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 4. 2021, sp. zn. ÚOHS-S0049/2021/VZ, č. j. ÚOHS-11616/2021/500/Alv (rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 9. 6. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0078/2021/VZ, č. j. ÚOHS-18769/2021/161/ZŠ) (dále též „**předchozí rozhodnutí**“).
70. Předchozím rozhodnutím byl zadavatel trestán za přestupky spočívající rovněž v zadání koncese mimo příslušné zadávací řízení a rovněž za opožděné doručení svého vyjádření. Oba tyto přestupky jsou v souběhu s přestupky v posuzované věci, zjednodušeně řečeno byly všechny skutky spáchány v roce 2019, trestány jsou v roce 2021. Vzhledem k procesní konstrukci správního trestání je vyloučeno ukládání souhrnného trestu analogicky s § 43 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku.
71. V případech, jako je tento, je tak možno k pokutě uložené za sbíhající se skutky pouze „přihlédnout“, resp. dříve uloženou sankci zohlednit v pozdější tak, aby jejich souběh a to, kdy vyšly najevo a byly trestány, nebylo pachateli ani k tíži ani ku prospěchu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2009, čj. 1 As 28/2009 – 62).
72. V předchozím rozhodnutí činila horní hranice sankce 7 964 327 Kč a pokuta byla za oba přestupky uložena ve výši 185 000 Kč. V posuzované věci činila horní hranice sankce 3 991 088 Kč a sankce byla uložena ve výši 100 000 Kč. Nejpřísněji trestný je tedy skutek uvedený ve výroku I předchozího rozhodnutí spočívající v zadání koncese mimo zadávací

řízení. S ním se sbíhají další tři přestupky (přestupek opožděného doručení vyjádření zadavatele trestaný výrokem II předchozího rozhodnutí a přestupky trestané v této věci).

73. Sankce za všechny uvedené přestupky uložené napadeným i předchozím rozhodnutím činí v souhrnu 285 000 Kč, což je v komparaci s horní hranicí sazby nejpřísněji trestného přestupku stále pokuta, která se pohybuje na samé spodní hranici této sazby, konkrétně představuje jejích 3,5 %. Hovoříme-li o sankci, která mj. postihuje dva velmi závažné přestupky spočívající v neoprávněném postupu mimo režim zákona, jedná se o sankci mírně řečeno mírnou. Z tohoto důvodu jsem neshledal důvod, aby byla v důsledku souběhu skutků trestaných napadeným rozhodnutím a předchozím rozhodnutím uložená sankce ještě dále snížena. Sankce uložené předchozím rozhodnutím i tímto napadeným rozhodnutím mají veskrze preventivní funkci.

VI. Závěr

74. Po zvážení všech aspektů dané věci a rozkladových námitek zadavatele a na základě zjištění, že Úřad postupoval při rozhodnutí o návrhu v souladu se zákonem, zákonem o přestupcích a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že je na místě napadené rozhodnutí potvrdit a podaný rozklad zamítnout.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

HAVEL & PARTNERS s. r. o., Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy